

قانون ثبت اختراعات ، طرحهای صنعتی و علائم تجاری

فصل اول اختراعات

ماده ۱ اختراع نتیجه فکر فرد یا افراد است که برای اولین بار فرآیند یا فرآورد های خاص را ارائه می کند و مشکلی را در یک

حرفه ، فن ، فناوری ، صنعت و مانند آنها حل م ی نماید.

ماده ۲ اختراعی قابل ثبت است که حاوی ابتکار جدید و دارای کاربرد صنعتی باشد. ابتکار جدید عبارت است از آنچه که

در فن یا صنعت قبلی وجود نداشته و برای دارنده مهارت عادی در فن مذکور معلوم و آشکار نباشد و از نظر صنعتی ، اختراعی

کاربردی محسوب می شود که در رشته ای از صنعت قابل ساخت یا استفاده باشد. مراد از صنعت ، معنای گسترده آن است و

شامل مواردی نظیر صنایع دستی ، کشاورزی ، ماهیگیری و خدمات نیز می شود.

ماده ۳ گواهینامه اختراع سندی است که اداره مالکیت صنعتی برای حمایت از اختراع صادر می کند و دارنده آن می تواند از حقوق انحصاری بهره مند شود.

ماده ۴ موارد زیر از حیطه حمایت از اختراع خارج است :

الف کشفیات ، نظریه های علمی ، روشهای ریاضی و آثار هنری .

ب طرحها و قواعد یا روشهای انجام کار تجاری و سایر فعالیتهای ذهنی و اجتماعی .

ج روشهای تشخیص و معالجه بیماریهای انسان یا حیوان .

این بند شامل فرآورده های منطبق با تعریف اختراع و مورد استفاده در روشهای مزبور نمی شود.

د منابع ژنتیک و اجزاء ژنتیک تشکیل دهنده آنها و همچنین فرآیندهای بیولوژیک تولید آنها.

ه آنچه قبلاً در فنون و صنایع پیش بینی شده باشد.

فن یا صنعت قبلی عبارت است از هر چیزی که در نقطه ای از جهان از طریق انتشار کتبی یا شفاهی یا از طریق استفاده

عملی و یا هر طریق دیگر، قبل از تقاضا و یا در موارد حق تقدم ناشی از اظهارنامه ثبت اختراع ، افشاء شده باشد. در صورتی که افشاء اختراع ظرف مدت شش ماه قبل از تاریخ تقاضا یا در موارد مقتضی قبل از تاریخ حق تقدم اختراع

صورت گرفته باشد، مانع ثبت نخواهد بود.

و اختراعاتی که بهره برداری از آنها خلاف موازین شرعی یا نظم عمومی و اخلاق حسنه باشد.

ماده ۵ چگونگی ذکر نام مخترع در گواهینامه اختراع و نحوه تعلق حق اختراع ثبت شده به شرح زیر است :

الف حقوق اختراع ثبت شده منحصرأً به مخترع تعلق دارد.

ب اگر افرادی به صورت مشترک اختراعی کرده باشند، حقوق ناشی از اختراع مشترکاً به آنان تعلق می گیرد.

ج هرگاه دو یا چند نفر، مستقل از دیگری اختراع واحدی کرده باشند شخصی که اظهارنامه اختراع خود را زودتر تسلیم

کرده و یا در صورت ادعای حق تقدم هر کدام بتوانند اثبات کنند که در تاریخ مقدم اظهارنامه خود را به صورت

معتبر تسلیم

کرده اند، مشروط بر ای نکه اظهارنامه مذکور مسترد یا رد نگردیده یا مسکوت گذاشته نشده باشد، حق ثبت اختراع را خواهند داشت .

د حقوق ناشی از اختراع ثبت شده قابل انتقال است و در صورت فوت صاحب حق به ورثه او منتقل می شود. ه در صورتی که اختراع ناشی از استخدام یا قرارداد باشد، حقوق مادی آن متعلق به کارفرما خواهد بود، مگر آن که خلاف آن در قرارداد شرط شده باشد.

و نام مخترع در گواهینامه اختراع قید م ی شود مگر این که کتباً از اداره مالکیت صنعتی درخواست کند که نامش ذکر نشود. هرگونه اظهار یا تعهد مخترع مبنی بر این که نام شخص دیگری به عنوان مخترع قید گردد، فاقد اثر قانونی است .

ماده ۶ اظهارنامه ثبت اختراع که به اداره مالکیت صنعتی داده م ی شود، باید موضوعی را که حمایت از آن درخواست م ی شود،

تعیین کرده و به فارسی تنظیم شود، دارای تاریخ و امضاء بوده و خواسته ، توصیف ادعا، خلاصه ای از توصیف اختراع و در صورت لزوم

نقشه های مربوطه را دربرداشته باشد. هزینه های ثبت اظهارنامه از درخواست کننده ثبت دریافت م ی شود. در تنظیم و تسلیم اظهارنامه باید موارد زیر رعایت شود:

الف نام و سایر اطلاعات لازم در خصوص متقاضی ، مخترع و نماینده قانونی او، در صورت وجود و عنوان اختراع در اظهارنامه درج شود.

ب در مواقعی که متقاضی شخص مخترع نیست، مدارک دال بر سمت قانونی وی همراه اظهارنامه تحویل گردد. ج ادعای مذکور در اظهارنامه ، گویا و مختصر بوده و با توصیف همراه باشد، به نحوی که برای شخص دارای مهارت عادی در

فن مربوط واضح و کامل بوده و حداقل یک روش اجرائی برای اختراع ارائه کند. خلاصه توصیف فقط به منظور ارائه اطلاعات

فنی است و نمی توان برای تفسیر محدوده حمایت به آن استناد کرد.

ماده ۷ متقاضی ثبت اختراع تا زمانی که اظهارنامه او برای ثبت اختراع قبول نشده است می تواند آن را مسترد کند.

ماده ۸ اظهارنامه باید فقط به یک اختراع یا به دست های از اختراعات مرتبط که یک اختراع کلی را تشکیل م ی دهند

مربوط باشد. در اختراع کلی ذکر نکردن ارتباط اجزاء آن موجب بی اعتباری گواهینامه اختراع مربوط نمی شود. متقاضی می تواند

تا زمانی که اظهارنامه وی مورد موافقت قرار نگرفته است :

الف اظهارنامه خود را اصلاح کند، مشروط بر آن که از حدود اظهارنامه نخست تجاوز نکند.

ب آن را به دو یا چند اظهارنامه تقسیم کند. اظهارنامه تقسیمی باید دارای تاریخ تقاضای اولیه بوده و در صورت اقتضاء،

مشمول حق تقدم اظهارنامه نخستين است .

ماده ۹ متقاضی می تواند همراه با اظهارنامه خود، طی اعلامیه ای حق تقدم مقرر در کنوانسیون پاریس برای حمایت

از مالکیت صنعتی مورخ 1261 هجری شمسی (20 مارس 1883 میلادی) و اصلاحات بعدی آن را درخواست نماید. حق تقدم

می تواند براساس یک یا چند اظهارنامه ملی یا منطقه ای یا بین المللی باشد که در هر کشور یا برای هر کشور عضو کنوانسیون

مذکور تسلیم شده است . در صورت درخواست حق تقدم :

الف اداره مالکیت صنعتی از متقاضی م یخواهد ظرف مدت معین ، رونوشت اظهارنامه ای را ارائه دهد که توسط مرجع

ثبت اظهارنامه ای که مبنای حق تقدم است ، گواهی شده باشد.

ب با پذیرش درخواست حق تقدم حمایت های مذکور در کنوانسیون پاریس شامل آن خواهد بود.

در صورت عدم مراعات شرایط مندرج در این ماده و مقررات مربوط به آن ، اعلامیه مذکور کان لم یکن تلقی م یشود.

ماده ۱۰ بنا به درخواست اداره مالکیت صنعتی ، متقاضی باید شماره و تاریخ اظهارنامه اختراعی را که در خارج تسلیم کرده و

عیناً و ماهیتاً مربوط به اختراع مذکور در اظهارنامه تسلیم شده به اداره مالکیت صنعتی است ، ارائه دهد.

همچنین با درخواست

اداره مالکیت صنعتی متقاضی باید مدارک زیر را به اداره مذکور تسلیم کند:

الف تصویر هرگونه نامه و اخطاریه ای که متقاضی در مورد نتایج بررسی یهای انجام شده در خصوص اظهارنامه های خارج

دریافت کرده است .

ب تصویر گواهی نامه اختراع که براساس اظهارنامه های خارجی ثبت شده است .

ج تصویر هرگونه تصمیم نهایی مبنی بر رد اظهارنامه خارجی یا رد ثبت اختراع ادعا شده در اظهارنامه خارجی .

د تصویر هر تصمیم نهایی مبنی بر ب یا اعتباری گواهی نامه اختراع صادر شده براساس اظهارنامه خارجی .

ماده ۱۱ اداره مالکیت صنعتی تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه تلقی خواهد کرد مشروط بر این که اظهارنامه

در زمان دریافت ، حاوی نکات زیر باشد:

الف ذکر صریح یا ضمنی این نکته که ثبت یک اختراع تقاضا می شود.

ب ذکر نکاتی که شناخت هویت متقاضی را میسر م یکنند.

ج توصیف اجمالی اختراع .

اگر اداره مالکیت صنعتی تشخیص دهد که اظهارنامه در زمان تقاضا فاقد شرایط فوق بوده است ، از متقاضی

دعوت خواهد

کرد تا از تاریخ ابلاغ ظرف سی روز اصلاحات لازم را انجام دهد و تاریخ تقاضا همان تاریخ دریافت اصلاحات

مذکور خواهد بود

ولی اگر در مهلت تعیین شده اصلاح صورت نگیرد، اظهارنامه کان لم یکن تلقی خواهد شد.

ماده ۱۲ چنانچه در اظهارنامه به نقشه هایی اشاره شود که در آن درج یا ضمیمه نشده است، اداره مالکیت صنعتی از متقاضی دعوت م یکنند تا نقش هها را ارائه دهد. اگر متقاضی دعوت را اجابت کرده و نقشه های مورد اشاره را ارائه نماید، اداره مذکور تاریخ دریافت نقشه را تاریخ تقاضا تلقی خواهد نمود. در غیر این صورت، تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه قید نموده و اشاره به نقشه ها را کان لم یکن تلقی خواهد کرد.

ماده ۱۳ پس از قید تاریخ تقاضا، اداره مالکیت صنعتی اظهارنامه را از نظر انطباق با شرایط مندرج در این قانون و آئین نامه آن، بررسی خواهد کرد و در صورت تشخیص انطباق، اقدام لازم را برای ثبت اختراع انجام م یدهد. در غیر این صورت اظهارنامه را رد و مراتب را به متقاضی ابلاغ می کند.

ماده ۱۴ اداره مالکیت صنعتی پس از ثبت اختراع باید:

الف در خصوص ثبت اختراع یک نوبت آگهی منتشر کند.

ب گواهینامه ثبت اختراع را صادر کند.

ج رونوشت گواهینامه ثبت اختراع را بایگانی و پس از دریافت هزینه مقرر، اصل آن را به متقاضی تسلیم کند.

د به درخواست دارنده گواهینامه اختراع، تغییراتی را در مضمون و نقشه های اختراع، به منظور تعیین حدود حمایت اعطاء شده انجام دهد، مشروط بر این که در نتیجه این تغییرات، اطلاعات مندرج در گواهینامه اختراع از حدود اطلاعات مذکور در اظهارنامه اولی های که اختراع براساس آن ثبت شده است، تجاوز نکند.

ماده ۱۵ حقوق ناشی از گواهینامه اختراع به ترتیب زیر است:

الف بهره برداری از اختراع ثبت شده در ایران توسط اشخاصی غیر از مالک اختراع، مشروط به موافقت مالک آن است.

بهره برداری از اختراع ثبت شده به شرح آتی خواهد بود:

- 1 در صورتی که اختراع در خصوص فرآورده باشد:
 - اول ساخت، صادرات و واردات، عرضه برای فروش، فروش و استفاده از فرآورده.
 - دوم ذخیره به قصد عرضه برای فروش، فروش یا استفاده از فرآورده.
- 2 در صورتی که موضوع ثبت اختراع فرآیند باشد:
 - اول استفاده از فرآیند.
 - دوم انجام هر یک از موارد مندرج در جزء (1) بند (الف) این ماده در خصوص کالاهایی که مستقیماً از طریق این فرآیند به دست می آید.
- ب مالک می تواند با رعایت بند (ج) این ماده و ماده (17) علیه هر شخص که بدون اجازه او بهره برداریهای مندرج در بند

(الف) را انجام دهد و به حق مخترع تعدی کند و یا عملی انجام دهد که ممکن است منجر به تعدی به حق مخترع شود، به دادگاه شکایت کند.

ج حقوق ناشی از گواهینامه اختراع شامل موارد زیر نمی شود:

1 بهره برداری از کالاهایی که توسط مالک اختراع یا با توافق او در بازار ایران عرضه می شود.
2 استفاده از وسایل موضوع اختراع در هواپیماها، وسائط نقلیه زمینی یا کشتی های سایر کشورها که به طور موقت یا

تصادفاً وارد حریم هوای ی، مرزهای زمینی یا آبهای کشور م ی شود.

3 بهره برداریهایی که فقط با اهداف آزمایشی درباره اختراع ثبت شده انجام می شود.

4 بهره برداری توسط هر شخصی که با حُسن نیت قبل از تقاضای ثبت اختراع یا درموقعی که حق تقدم تقاضا شده

است، قبل از تاریخ تقاضای حق تقدم همان اختراع، از اختراع استفاده می کرده یا اقدامات جدی و مؤثری جهت آماده شدن

برای استفاده از آن در ایران به عمل می آورده است .

د حقوق استفاده کننده قبلی که در جزء (4) بند (ج) این ماده قید شده است، تنها به همراه شرکت یا کسب و کار یا به

همراه بخشی که در آن از اختراع استفاده می شده یا مقدمات استفاده از آن فراهم گردیده، قابل انتقال یا واگذاری است .

ماده ۱۶ اعتبار گواهینامه اختراع با رعایت این ماده، پس از بیس تسال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع منقضی می شود.

به منظور حفظ اعتبار گواهینامه یا اظهارنامه اختراع، پس از گذشت یک سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه و قبل از شروع هر سال، مبلغی

که به موجب آئین نامه این قانون تعیین م ی شود، توسط متقاضی به اداره مالکیت صنعتی پرداخت می گردد. تأخیر در پرداخت،

حداکثر تا شش ماه در صورت پرداخت جریمه مجاز است .

در صورتی که هزینه سالانه پرداخت نشود، اظهارنامه مربوط مسترد شده تلقی و یا گواهینامه اختراع، فاقد اعتبار می شود.

ماده ۱۷ دولت یا شخص مجاز از طرف آن، با رعایت ترتیبات زیر، می توانند از اختراع بهره برداری نمایند:

الف در مواردی که با نظر وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذ یربط منافع عمومی مانند امنیت مل ی، تغذیه، بهداشت یا توسعه

سایر بخشهای حیاتی اقتصادی کشور، اقتضاء کند که دولت یا شخص ثالث از اختراع بهره برداری نماید و یا بهره برداری از سوی

مالک یا شخص مجاز از سوی او مغایر با رقابت آزاد بوده و از نظر مقام مذکور، بهره برداری از اختراع رافع مشکل باشد، موضوع

در کمیسیونی مرکب از رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، یکی از قضات دیوان عالی کشور با معرفی رئیس

قوه قضائیه ،

دادستان کل کشور، نماینده رئیس جمهور و وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی ربط مطرح و در صورت تصویب ، با تعیین کمیسیون

مذکور، سازمان دولتی یا شخص ثالث بدون موافقت مالک اختراع ، از اختراع بهره برداری می نماید.

ب بهره برداری از اختراع محدود به منظوری خواهد بود که در مجوز آمده است و مشروط به پرداخت مبلغ مناسب به

مالک مذکور با در نظر گرفتن ارزش اقتصادی مورد اجازه م یباشد. در صورتی که مالک اختراع یا هر شخص ذی نفع دیگر

توضیحی داشته باشند، کمیسیون پس از رسیدگی به اظهارات آنان و لحاظ کردن بهره برداری در فعالیتهای غیررقابتی اتخاذ

تصمیم خواهد کرد. کمیسیون می تواند بنا به درخواست مالک اختراع یا سازمان دولتی یا شخص ثالثی که مجوز بهره برداری از

اختراع ثبت شده را دارد، پس از رسیدگی به اظهارات طرفین یا یکی از آنها در محدود های که ضرورت اقتضاء نماید، نسبت به

تصمیم گیری مجدد اقدام کند.

ج در صورتی که مالک اختراع ادعا نماید که شرایط و اوضاع و احوالی که باعث اتخاذ تصمیم شده دیگر وجود ندارد و

امکان تکرار آن میسر نیست و یا این که ادعا نماید سازمان دولتی یا شخص ثالثی که توسط کمیسیون تعیین شده نتوانسته

طبق مفاد تصمیم و شرایط آن عمل کند، موضوع در کمیسیون مطرح و بررسی و پس از استماع اظهارات مالک اختراع، وزیر یا

بالاترین مقام دستگاه ذی ربط و بهره بردار، اجازه بهره برداری لغو شده و حسب مورد اجازه بهره برداری برای مالک یا بهره بردار

دیگر صادر م یشود. با احراز شرایط مقرر در این بند، اگر کمیسیون تشخیص دهد حفظ حقوق قانونی اشخاصی که این اجازه را

کسب کرده اند، بقاء تصمیم را ایجاب می نماید آن تصمیم را لغو نمی کند.

در مواردی که اجازه بهره برداری توسط کمیسیون به شخص ثالثی داده شده است ، می توان آن مجوز را فقط به همراه

شرکت یا کسب و کار شخص تعیین شده از طرف کمیسیون یا به همراه قسمتی از شرکت یا کسب و کاری که اختراع در آن

بهره برداری می شود، انتقال داد.

د اجازه بهره برداری موضوع این ماده ، مانع انجام امور زیر نیست :

1 انعقاد قرارداد بهره برداری توسط مالک اختراع ، با رعایت مقررات این ماده .

2 بهره برداری مستمر از حقوق تفویضی توسط مالک اختراع طبق مندرجات بند (الف) ماده (15)

3 صدور اجازه استفاده ناخواسته طبق اجزاء (1) و (2) بند (ح) این ماده .

ه درخواست اجازه بهره برداری از کمیسیون باید همراه دلیل و سندی باشد که به موجب آن ثابت شود دستگاه دولتی یا

شخص مجاز، از مالک اختراع درخواست بهره برداری کرده ولی نتوانسته است اجازه بهره برداری را با شرایط معقول و ظرف مدت

زمان متعارف تحصیل نماید.

رعایت مراتب این بند، در صورت فوریت ناشی از مصالح ملی یا موارد حصول شرایط قهریه در کشور کلاً به تشخیص

کمیسیون لازم نخواهد بود، مشروط بر آن که در این قبیل موارد مالک اختراع در اولین فرصت ممکن از تصمیم کمیسیون مطلع

شود.

و بهره برداری از اختراع توسط سازمان دولتی یا اشخاص ثالثی که توسط کمیسیون تعیین شد هاند، برای عرضه در بازار ایران

است .

ز اجازه کمیسیون در خصوص بهره برداری از اختراع در زمینه فناوری نیمه هادیها، تنها در موردی جایز است که به منظور

استفاده غیر تجاری عمومی بوده یا در موردی باشد که وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی ربط تشخیص دهد که نحوه استفاده از

اختراع ثبت شده توسط مالک یا استفاده کننده آن غیر رقابتی است .

ح پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک ، در موارد زیر نیز با ترتیباتی که ذکر می شود قابل صدور است :

1 در صورتی که در یک گواهینامه اختراع ادعا شده باشد که بدون استفاده از یک اختراع ثبت شده قبلی قابل بهره برداری

نیست و اختراع مؤخر نسبت به اختراع مقدم، متضمن پیشرفت مهم فنی و دارای اهمیت اقتصادی قابل توجه باشد، اداره

مالکیت صنعتی به درخواست مالک اختراع مؤخر پروانه بهره برداری از اختراع مقدم را در حد ضرورت، بدون موافقت مالک آن،

صادر می کند.

2 در مواقعی که طبق جزء (1) این بند پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک صادر شده باشد، اداره مالکیت صنعتی به

درخواست مالک اختراع مقدم ، پروانه بهره برداری از اختراع مؤخر را نیز بدون موافقت مالک آن صادر می کند.

3 در صورت درخواست صدور پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک طبق اجزاء (1) و (2) این بند در تصمیم مربوط به

صدور هر یک از پروان ههای مذکور، حدود و کاربرد پروانه و مبلغ مناسبی که باید به مالک اختراع ذی ربط پرداخت شود و

شرایط پرداخت ، تعیین می شود.

4 در صورت صدور پروانه بهره برداری طبق جزء (1) انتقال آن فقط به همراه اختراع مؤخر و در صورت صدور

پروانه

بهره برداری طبق جزء (2) انتقال آن فقط به همراه اختراع مقدم مجاز است .

5 درخواست صدور پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک مشروط به پرداخت هزینه مقرر می باشد.

6 در صورت صدور پروانه بهره برداری بدون موافقت مالک، اجزاء (1) و (2) این بند و بندهای (ب) تا (و) و نیز بند (ط))

این ماده قابل اعمال است .

ط تصمیمات کمیسیون در محدوده بندهای این ماده ، در دادگاه عمومی تهران قابل اعتراض است .

ماده 18 هر ذی نفع می تواند ابطال گواهینامه اختراعی را از دادگاه درخواست نماید. در صورتی که ذی نفع ثابت کند یکی

(4) و صدر ماده (6) و بند (ج) آن رعایت نشده است یا این که مالک اختراع ، مخترع یا قائم (2)، (از شرایط مندرج در مواد (1

مقام قانونی او نیست ، حکم ابطال گواهینامه اختراع صادر می شود.

هر گواهینامه اختراع یا ادعا یا بخشی از ادعاهای مربوط که باطل شده است ، از تاریخ ثبت اختراع باطل تلقی می شود. رأی

نهایی دادگاه به اداره مالکیت صنعتی ابلاغ می گردد و اداره مزبور آن را ثبت و پس از دریافت هزینه ، آگهی مربوط به آن را

در اولین فرصت ممکن منتشر می کند.

ماده 19 چنانچه مالک اختراع بخواهد از اختراع ثبت شده استفاده کند، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور حداکثر ظرف

مهلت یک هفته موضوع را به دستگاه یا دستگاههای ذی ربط منعکس می نماید.

دستگاههای مذکور در خصوص امکان بهره برداری از اختراع حداکثر ظرف مدت دوماه اظهار نظر نموده و نتیجه را جهت صدور

پروانه بهره برداری کتباً به سازمان ثبت اسناد و املاک اعلام م ی نماید.

مقررات عمومی

ماده 48- هرگونه تغییر در مالکیت اختراع، ثبت طرح صنعتی یا ثبت علائم تجاری یا علامت جمعی یا حق

مالکیت ناشی از تسلیم اظهارنامه مربوط، به درخواست کتبی هر ذی نفع از اداره مالکیت صنعتی انجام شده و به

ثبت می رسد و جز در مورد تغییر مالکیت اظهارنامه، توسط اداره مذکور آگهی می شود. تأثیر این گونه تغییر نسبت به اشخاص ثالث منوط به تسلیم درخواست مذکور است.

تغییر در مالکیت ثبت علامت یا علامت جمعی در صورتی که در مواردی مانند ماهیت، مبدأ، مراحل ساخت،

خصوصیات یا تناسب با هدف کالاها یا خدمات سبب گمراهی یا فریب عمومی شود، معتبر نیست.

هرگونه تغییر در مالکیت ثبت يك علامت جمعی یا مالکیت اظهارنامه مربوط به آن منوط به موافقت قبلی

رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور می باشد.

ماده 49- هرگونه تغییر در مالکیت نام تجاری باید همراه با انتقال مؤسسه یا بخشی از آن که با نام مزبور

شناخته می‌شود، صورت پذیرد.

ماده 50 - هرگونه قرارداد اجازه بهره‌برداری از اختراع و طرحهای صنعتی ثبت شده، یا علامت ثبت شده یا اظهارنامه مربوط به آنها به اداره مالکیت صنعتی تسلیم می‌شود. اداره مالکیت صنعتی، مفاد قرارداد را به صورت محرمانه حفظ ولی اجازه بهره‌برداری را ثبت و آگهی می‌کند. تأثیر این گونه قراردادها نسبت به اشخاص ثالث منوط به مراعات مراتب فوق است.

ماده 51 - در صورتی که محل اقامت متقاضی یا مرکز اصلی تجارت وی خارج از ایران باشد، وکیل قانونی او که مقیم و شاغل در ایران است، می‌تواند به نمایندگی از او اقدامات لازم را انجام دهد.

ماده 52 - تصدی امور مربوط به مالکیت صنعتی و همچنین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت معنوی و اتحادیه‌های مربوط به کنوانسیونهای ذی‌ربط به عهده سازمان ثبت اسناد و املاک کشور است.

ثبت کلیه موضوعات مالکیت صنعتی، اعم از اختراع، علامت، علامت جمعی، طرح صنعتی نیز توسط اداره مالکیت صنعتی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور انجام می‌شود. در مواردی که مراجع دیگر به موجب قانون اقدام به بررسی و ثبت می‌نمایند در صورتی از حمایتها و امتیازات مذکور در این قانون بهره‌مند می‌شوند که حسب مورد مالکیت یا اختراع آنها در اداره مالکیت صنعتی به ثبت رسیده باشد.

ماده 53 - اداره مالکیت صنعتی با استفاده از شیوه‌های نوین، دفاتر جداگانه‌ای برای ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری پیش‌بینی می‌کند. علائم جمعی در بخش ویژه‌ای در دفتر ثبت علائم، ثبت می‌شود.

ماده 54 - اطلاعات موجود در دفاتر ثبت قابل دسترسی همگان بوده و هر شخص می‌تواند برابر مقررات مندرج در آئین‌نامه اجرائی، اطلاعات مورد نیاز خود را دریافت نماید.

ماده 55 - اداره مالکیت صنعتی، کلیه آگهی‌های مذکور در این قانون را در روزنامه رسمی کشور منتشر خواهد کرد.

ماده 56 - اداره مالکیت صنعتی مجاز است هرگونه اشتباه در ترجمه یا نسخه‌برداری، اشتباه اداری، اشتباه در اظهارنامه و یا اشتباه در هر یک از ثبت‌های انجام‌شده طبق این قانون یا آئین‌نامه اجرائی را تصحیح کند.

ماده 57 - اداره مالکیت صنعتی پس از دریافت هرگونه درخواست کتبی مبنی بر تمدید مهلت انجام هر اقدامی که در این قانون یا آئین‌نامه اجرائی آن پیش‌بینی شده است، پس از بررسی شرایط موجود می‌تواند آن را تمدید نماید. این کار پس از اعلام به اشخاص ذی‌نفع طبق مقررات مذکور در آئین‌نامه انجام می‌شود.

ماده 58 - اداره مالکیت صنعتی قبل از اعمال اختیارات قانونی، به طرفی که می‌خواهد علیه او تصمیم بگیرد فرصت کافی می‌دهد تا مطالب خود را اعلام نماید. در این صورت هرگونه تصمیم با لحاظ اعلام مذکور اتخاذ می‌شود.

ماده 59 - رسیدگی به اختلافات ناشی از اجراء این قانون و آئین‌نامه اجرائی آن در صلاحیت شعبه یا شعب خاصی از دادگاههای عمومی تهران می‌باشد که حداکثر تا شش‌ماه بعد از تاریخ تصویب این قانون توسط رئیس قوه قضائیه تعیین می‌گردد.

تصمیمات اداره مالکیت صنعتی توسط اشخاص ذی‌نفع قابل اعتراض است و دادخواست مربوط باید ظرف دو ماه از تاریخ ابلاغ تصمیم به ذی‌نفع و یا اطلاع او از آن، به دادگاه صالح تقدیم گردد. تجدیدنظر خواهی از آراء و نحوه رسیدگی، تابع مقررات آئین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی است.

ماده 60 - نقض حقوق مندرج در این قانون، عبارت است از معنای انجام هرگونه فعالیت در ایران که توسط

اشخاصي غير از مالك حقوق تحت حمايت اين قانون و بدون موافقت او انجام مي‌گيرد.
علاوه بر مالك حقوق تحت حمايت اين قانون، هرگاه ثابت شود دارنده اجازه استفاده، از مالك درخواست کرده است تا براي خواسته معيني به دادگاه دادخواست بدهد و مالك امتناع کرده يا نتوانسته آن را انجام دهد، دادگاه مي‌تواند علاوه بر صدور دستور جلوگیری از نقض حقوق يا نقض قريب‌الوقوع حقوق، به جبران خسارت مربوط نیز حکم صادر کند و يا تصميم ديگري جهت احقاق حق اتخاذ نمايد.

ماده 61 - هر شخصي که با علم و عمد مرتکب عملي شود که طبق مواد(15)، (28) و (40) نقض حقوق به شمار آيد يا طبق ماده (47) عمل غيرقانوني تلقي شود، مجرم شناخته شده و علاوه بر جبران خسارت به پرداخت جزاي نقدي از ده ميليون (10.000.000) ريال تا پنجاه ميليون (50.000.000) ريال يا حبس تعزيري از نود و يك روز تا شش ماه يا هر دوي آنها محکوم مي‌شود.

در دعوي مدني راجع به نقض حقوق مالك اختراع در واقعي که اختراع، فرآيند دستيابي به يك فرآورده باشد، در صورت وجود شرايط زير، مسؤليت اثبات اين که فرآورده از طريق آن فرآيند ساخته نشده است، به عهده خواننده دعوي نقض حق خواهد بود. در اين صورت دادگاه در صورت ارائه اسناد و مدارك، منافع مشروع خواننده دعوي نقض حق را از جهت عدم افشاء اسرار توليدي و تجاري وي در نظر خواهد گرفت:
1- فرآورده جديد باشد.

2- احتمال قوي وجود داشته باشد که فرآورده با استفاده از فرآيند مزبور ساخته شده و مالك حقوق

ثبت شده علي‌رغم تلاشهاي معقول نتوانسته است فرآيندي را که واقعاً استفاده شده، تعيين نمايد.

ماده 62 - در صورت تعارض مفاد اين قانون با مقررات مندرج در معاهدات بين‌المللي راجع به مالکيت صنعتي که دولت جمهوري اسلامي ايران به آنها پيوسته و يا مي‌پيوند، مقررات معاهدات مذکور مقدم است.
ماده 63 - باپيش‌بيني در قانون بودجه سالانه تامعادل پنجاه درصد (50%) از درآمد ارزي ناشي از اجراء مفاد کنوانسيونهاي مربوط به ثبت بين‌المللي مالکيت صنعتي که از تاريخ تصويب اين قانون عايد مي‌گردد، براي ارتقاء و تجهيز اداره مالکيت صنعتي و ارتقاء کيفي آن در قانون بودجه سالانه اختصاص مي‌يابد.

پس از تأييد اداره مالکيت صنعتي، بانک مرکزي جمهوري اسلامي ايران مکلف است ارز مورد نياز صاحبان ايراني حقوق مالکيت صنعتي را جهت ثبت بين‌المللي اين حقوق برابر تعرفه‌هاي مذکور در کنوانسيونها و مقررات بين‌المللي با نرخ رسمي تأمين نمايد.

ماده 64 - آئين‌نامه اجرائي اين قانون ظرف يك سال از تاريخ تصويب، توسط سازمان ثبت اسناد و املاك

کشور تهيه و به تصويب رئيس قوه قضائيه مي‌رسد. در آئين‌نامه مذکور به‌ويژه بايد تعرفه هزينه‌هاي مربوط به اظهارنامه‌هاي ثبت اختراعات و طرحهاي صنعتي، ثبت علائم و علائم جمعي و تمديد ثبت آنها و جرائم تأخير در تمديد با رعايت اين قانون و مفاد کنوانسيونهاي مربوط که جمهوري اسلامي ايران عضويت در آنها را پذيرفته است، تعيين شود و در صورت لزوم هر سه سال يك بار قابل تجديد نظر مي‌باشد.

ماده 65 - اختراعات و علائم تجارتي که قبلاً برابر مقررات سابق ثبت شده است، معتبر بوده و مورد حمايت

اين قانون قرار مي‌گيرد. در اين صورت :

الف - در مورد اختراعات بايد هزينه‌هاي سالانه مقرر در اين قانون، براي مدت باقيمانده پرداخت شود.

ب - علائم بايد در موعده مقرر در همان قانون تمديد شده و پس از تمديد براساس طبقه‌بندي بين‌المللي

مجدداً طبقه‌بندي شود.

ماده 66 - از تاريخ لازم‌الاجراء شدن اين قانون، قانون ثبت علائم و اختراعات مصوب 1310/4/1 و اصلاحات

بعدي آن و آئين نامه هاي مربوط به آن ملغي مي شود.

قانون فوق مشتمل بر شصت و شش ماده در جلسه مورخ هفتم آبان ماه يک هزار و سيصد و هشتاد و شش
کميسیون قضائي و حقوقي مجلس شوراي اسلامي طبق اصل هشتاد و پنجم (85) قانون اساسي جمهوري اسلامي
ايران تصويب گرديد و پس از موافقت مجلس با اجراء آزمايشي آن به مدت پنج سال در تاريخ 1386/11/23
به تأييد شوراي نگهبان رسيد.